

UPRAVLJANJE ZUNANJIH MEJA

Politiko upravljanja meja EU je bilo treba prilagoditi velikim spremembam, kot so prihodi beguncev in migrantov brez urejenega statusa, kakršnih še ni bilo, zlasti od sredine leta 2015, ko se je pokazala vrsta pomanjkljivosti politike EU na področju zunanjih meja in migracij. Zaradi izzivov v zvezi s povečanjem mešanih migracijskih tokov v EU ter večjih varnostnih pomislekov se je začelo novo obdobje dejavnosti na področju varovanja zunanjih meja EU, kar je vplivalo tudi na njene notranje meje.

PРАВNA PODLAGA

Člen 3(2) Pogodbe o Evropski uniji (PEU).

Člena 67 in 77 Pogodbe o delovanje Evropske unije (PDEU).

CILJI

Enotno območje brez kontrol na notranjih mejah – schengensko območje – zahteva tudi skupno politiko upravljanja zunanjih meja. Člen 3(2) PEU poziva k ustreznim ukrepom glede kontrole na zunanjih mejah. EU si zato prizadeva za sprejetje skupnih standardov za nadzor na svojih zunanjih mejah in za postopno vzpostavitev celovitega sistema za upravljanje teh meja.

DOSEŽKI

Prvi korak k skupni politiki upravljanja zunanjih meja je bil storjen 14. junija 1985, ko je pet izmed takratnih desetih držav članic Evropske gospodarske skupnosti blizu luksemburškega obmejnega mesta Schengen podpisalo mednarodni sporazum, t. i. schengenski sporazum, ki je bil pet let zatem dopolnjen s konvencijo o izvajanju^[1]. Schengensko območje, območje brez meja, ki je nastalo na podlagi schengenskega pravnega reda (kot skupaj imenujemo sporazume in predpise, ki urejajo to področje), zajema že 26 evropskih držav^[2].

[1] [Schengenski pravni red](#): Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, UL L 239, 22.9.2000, str. 19.

[2] Mednje niso vključene Združeno kraljestvo, Irska, Hrvaška, Bolgarija in Romunija. Vključene pa so tri države, ki niso članice EU: Švica, Norveška in Lihtenštajn.

A. Schengenski pravni red za zunanje meje

Današnji schengenski pravni red za zunanje meje temelji na prvotnem pravnem redu, vključenem v pravni red EU z Amsterdamsko pogodbo ([1.1.3.](#)). Določbe zajemajo široko paleto ukrepov, ki jih je mogoče razdeliti na pet področij:

1. Zakonik o schengenskih mejah[3] je osrednji steber upravljanja zunanjih meja. Določa pravila glede prečkanja zunanjih meja in pogoje, ki urejajo začasno ponovno uvedbo kontrol na notranjih mejah. Države članice so dolžne v ustreznih podatkovnih zbirkah sistematično preverjati podatke o vseh osebah, tudi tistih, ki imajo v skladu z zakonodajo EU pri prehodu zunanjih meja pravico do prostega gibanja (torej državljani EU in njihovi družinski člani, ki to niso). Med temi podatkovnimi zbirkami sta tudi schengenski informacijski sistem (SIS) in Interpolova zbirka podatkov o ukradenih in izgubljenih potnih listinah (SLTD). Te obveznosti veljajo za vse zunanje meje (zračne, morske in kopenske), tako za vstop kot tudi za izstop.

2. Schengenski informacijski sistem (SIS)

SIS je sistem za izmenjavo informacij in podatkovna zbirka, ki pomaga zagotavljati mednarodno varnost na schengenskem območju, kjer ni kontrol na notranjih mejah. Gre za najbolj razširjen in učinkovit informacijski sistem EU na področja svobode, varnosti in pravic ([4.2.1.](#)). Organi po vsej EU v SIS vnašajo ali v sistemu pregledujejo obvestila v zvezi z iskanimi ali pogrešanimi osebami in predmeti. Sistem vsebuje več kot 80 milijonov obvestil, v letu 2017 pa so organi opravili več kot 5 milijard poizvedb in v obvestilih iz tujine (obvestila, ki jih izdajo druge države) našli več kot 240 000 zadetkov. Nedavno je bil SIS okrepljen s posodobljenimi pravili, ki odpravljajo morebitne vrzeli v sistemu in uvajajo več bistvenih sprememb glede vrst obvestil, ki se vnašajo v sistem.

Po zadnji reformi leta 2018 področje uporabe sistema zdaj opredeljujejo trije pravni instrumenti v obliki treh ločenih uredb (ki nadomeščajo SIS II):

- Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah^[4];
- mejne kontrole^[5];
- vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav^[6].

Te tri uredbe uvajajo dodatne kategorije obvestil v sistemu, kot so obvestila o neznanih osumljenih ali iskanih osebah, preventivna obvestila za otroke, pri katerih obstaja tveganje ugrabitve s strani enega od staršev, obvestila za namene vračanja, obvestila v zvezi z odločbami o vrnitvi, ki se izdajo državljanom tretjih držav, ki nezakonito

[4][Uredba \(EU\) 2018/1862](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, o spremembi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1986/2006 Evropskega parlamenta in Sveta in Sklepa Komisije 2010/261/EU, UL L 312, 7.12.2018, str. 56.

[5][Uredba \(EU\) 2018/1861](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju mejnih kontrol, o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma ter o spremembi in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1987/2006, UL L 312, 7.12.2018, str. 14.

[6][Uredba \(EU\) 2018/1860](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o uporabi schengenskega informacijskega sistema za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav, UL L 312, 7.12.2018, str. 1.

prebivajo v EU, ter odtisi dlani, prstni odtisi, podobe obraza in DNK pogrešanih oseb, da se lahko potrdi njihova identiteta.

3. Sklad za notranjo varnost: meje in vizumi

Vse države članice nimajo zunanjih meja in mejni tok prometa ne vpliva enako na vse države članice. Zato EU namenja sredstva za izravnavo nekaterih stroškov, ki jih imajo države članice, katerih meje so tudi zunanje meje EU. Za sedemletno finančno obdobje 2014–2020 je bilo za ta mehanizem porazdelitve bremena skupaj namenjenih 3,8 milijarde EUR. Glavni cilj Sklada za notranjo varnost je prispevati k zagotavljanju visoke ravni varnosti v Uniji in hkrati omogočati zakonita potovanja. Upravičenci programov, ki se izvajajo v okviru tega sklada, so lahko državni in zvezni organi, lokalni javni organi, nevladne organizacije, humanitarne organizacije, podjetja zasebnega in javnega prava ter izobraževalne in raziskovalne ustanove.

4. Sistem vstopa/izstopa (SVI)

Sistem vstopa/izstopa^[7] je informacijski sistem, ki pospešuje in krepi mejne kontrole za državljane tretjih držav, ki potujejo v EU. Ta sistem je nadomestil ročno žigosanje potnih listov na mejnih prehodih z elektronsko registracijo v podatkovno zbirko.

Glavni cilji SVI so:

- zmanjšanje čakanja pri mejnih kontrolah in izboljšanje kakovosti teh kontrol, saj bo sistem samodejno izračunal obdobje dovoljenega bivanja posameznih potnikov;
- zagotavljanje sistematičnega in zanesljivega odkrivanja oseb, ki prekoračijo obdobje dovoljenega bivanja;
- okrepitev notranje varnosti in pomoč v boju proti terorizmu, saj bodo imeli organi kazenskega pregona dostop do evidenc o potovalni zgodovini.

Dostop do sistema se odobri nacionalnim organom pregona in Europolu, ne pa organom, pristojnim za področje azila. Možnost prenosa podatkov za namene kazenskega pregona ali za namene vračanja v tretje države in države članice EU, ki ne sodelujejo v sistemu, obstaja pod določenimi pogoji. V sistem vstopa/izstopa se bodo pri prehodu zunanjih schengenskih meja registrirali podatki o potnikih (ime, vrsta potne listine, prstni odtisi, vizualna podoba ter datum in kraj vstopa in izstopa). Uporabljal se bo za vse državljane držav, ki niso članice EU, in sicer tako za tiste, ki potrebujejo vizum, kot za tiste, ki so oproščeni vizumske obveznosti. Uporabljali ga bodo tudi konzularni in mejni organi.

5. Evropska agencija za mejno in obalno stražo (Frontex)

Evropska mejna in obalna straža združuje Evropsko agencijo za mejno in obalno stražo in nacionalne organe^[8].

[7] Uredba (EU) 2017/2226 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2017 o vzpostavitvi sistema vstopa/izstopa (SVI) za evidentiranje podatkov o vstopu in izstopu ter podatkov o zavrnitvi vstopa državljanov tretjih držav pri prehajanju zunanjih meja držav članic in določitvi pogojev za dostop do SVI zaradi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ter o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in uredb (ES) št. 767/2008 ter (EU) št. 1077/2011, UL L 327, 9.12.2017, str. 20.
[8] Uredba (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o evropski mejni in obalni straži ter spremembi Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbe Sveta (ES) št. 2007/2004 in Odločbe Sveta 2005/267/ES, UL L 251, 16.9.2016, str. 1.

Evropska mejna in obalna straža je začela delovati oktobra 2016. Ta [decentralizirana agencija](#) je zadolžena, da spremlja zunanje meje EU in z državami članicami sodeluje pri prepoznavanju in obravnavanju morebitnih varnostnih groženj za zunanje meje EU. Nekaj let pred letom 2015 je Parlament pozival, naj se vloga Frontexa poveča, da bi se povečala zmožnost učinkovitejšega odziva na spreminjajoče se migracijske tokove. Denimo v [svoji resoluciji o vmesnem pregledu stockholmskega programa z dne 2. aprila 2014](#)^[9] je izrazil mnenje, da bi morale schengenske zunanje meje varovati evropske mejne straže. Evropski svet je v svojih sklepih oktobra 2015 izrazil podporo postopni uvedbi integriranega sistema upravljanja zunanjih meja. Parlament je vztrajal pri tem, da bi nove pristojnosti posredovanja agencije sprožila odločitev držav članic v svetu in ne odločitev Komisije, kot je bilo prvotno predlagano. Uredba razširja področje dejavnosti agencije Frontex na zagotavljanje okrepljene podpore državam članicam na področjih upravljanja migracij, boja proti čezmejnemu kriminalu ter operacij iskanja in reševanja. Zagotavlja večjo vlogo agenciji Frontex pri vračanju migrantov v njihove države izvora, v skladu s sklepom nacionalnih organov. Svet lahko na podlagi predloga Komisije agencijo zaprosi, da posreduje in pomaga državam članicam v izrednih okoliščinah. To velja v primeru, ko:

- država članica (v določenem roku) ne ravna v skladu z zavezujočo odločitvijo upravnega odbora agencije, da odpravi pomanjkljivosti pri svojem upravljanju meja; ter
- obstaja specifičen in nesorazmeren pritisk na zunanjo mejo, ki ogroža delovanje schengenskega območja. Če država članica nasprotuje odločitvi Sveta o zagotavljanju pomoči, lahko druge države članice EU začasno ponovno uvedejo kontrole na notranjih mejah.

Komisija je septembra 2018 predstavila [nov predlog za okrepitev Evropske agencije za mejno in obalno stražo](#), ki je bil sprejet novembra 2019^[10]. Agencija je dobila nov mandat ter lastna sredstva in pooblastila za varovanje zunanjih meja, učinkovitejše vračanje in sodelovanje z državami, ki niso članice EU.

Temelj te okrepljene agencije bo stalna enota [10 000 mejnih policistov z izvršilnimi pooblastili](#), ki bodo vedno lahko podprli države članice. Agencija bo imela tudi močnejši mandat za vračanje migrantov ter bo tesneje sodelovala z državami, ki niso članice EU, tudi s tistimi, ki niso njene neposredne sosede. Nova stalna enota Evropske mejne in obalne straže bo pripravljena za napotitev takoj, ko bo leta 2021 postala popolnoma operativna, polno število 10 000 mejnih policistov pa bo dosegla leta 2024.

B. Razvoj dogodkov na področju upravljanja zunanjih meja EU

1. Zaradi izgube velikega števila življenj v Sredozemlju v zadnjih nekaj letih in velikega pritoka beguncev in migrantov od septembra 2015 se spremembe uvajajo hitreje.

Pred begunsko krizo so se le tri države odločile za gradnjo ograj na zunanjih mejah, da bi migrantom in beguncem preprečile vstop na svoje ozemlje: Španija (kjer se je

[9]Odstavek 74 [Resolucije Evropskega parlamenta z dne 2. aprila 2017 o vmesnem pregledu stockholmskega programa](#), UL C 408, 30.11.2017, str. 8.

[10][Uredba \(EU\) 2019/1896](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2019 o evropski mejni in obalni straži ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1052/2013 in (EU) 2016/1624, UL L 295, 14.11.2019, str.1.

gradnja zaključila leta 2005 in razširila leta 2009), Grčija (zaključeno leta 2012) in Bolgarija (v odziv na Grčijo, zaključeno leta 2014). V nasprotju s členom 14(2) zakonika o schengenskih mejah, ki določa, da se vstop lahko zavrne le z utemeljeno odločitvijo, ki določa natančne razloge za zavrnitev, **je vse več držav članic postopoma začelo graditi mejne zidove ali ograje**, da bi brez razlikovanja migrantom in prosilcem za azil preprečile dostop do svojih ozemelj. Čeprav ni izrecnih pravil EU o gradnji ograj na zunanjih schengenskih mejah, so države članice zgradile tudi ograje na mejah s tretjimi državami (predvsem Marokom in Rusijo), vključno s predpristopnimi državami kandidatki (Republiko Severno Makedonijo, Srbijo in Turčijo) ter eno državo EU, kandidatko za schengensko območje – Hrvaško. Ograje so bile zgrajene celo znotraj schengenskega območja, na primer med Avstrijo in Slovenijo, medtem ko so španske prakse v Melilli prišle pod drobnogled Evropskega sodišča za človekove pravice v Strasbourg.

2. Septembra 2018 je bil vzpostavljen Evropski sistem za potovalne informacije in odobritve (sistem ETIAS).

Namen tega novega centraliziranega informacijskega sistema je zbiranje informacij o državljanih tretjih držav, ki ne potrebujejo vizuma za vstop v schengensko območje, in prepoznavanje morebitnih varnostnih tveganj ali tveganj neurejenih migracij. Podatkovna zbirka bo izvajala predhodno preverjanje o potnikih, ki so izvzeti iz vizumske obveznosti, in jim odrekla dovoljenje za potovanje, če se bo zanje domnevalo, da predstavljajo tveganje. Podatkovna zbirka bo podobna sistemom, ki že obstajajo med drugim v ZDA (ESTA), Kanadi in Avstraliji.

Prednosti Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve so zmanjšanje zamud na mejah, večja notranja varnost, boljše preprečevanje nezakonitega priseljevanja in manjše tveganje za javno zdravje. Če tudi bo sistem opravljal predhodna preverjanja, bo končno odločitev o odobritvi ali zavrnitvi vstopa, tudi v primerih, ko ima oseba veljavno dovoljenje za potovanje, sprejela nacionalna mejna policija, ki opravlja kontrolo na meji, v skladu z zakonikom o schengenskih mejah. Glavne tri funkcije sistema ETIAS so naslednje:

- preverjanje informacij, ki jih pred svojim potovanjem v EU prek spleta posredujejo državljan tretjih držav, ki ne potrebujejo vizuma;
- obdelava prošelj s preverjanjem glede na informacije iz drugih sistemov EU (kot so SIS, VIS, podatkovna zbirka Europola, podatkovna zbirka Interpola, sistem vstopa/izstopa in Eurodac, evropski sistem za primerjavo prstnih odtisov prosilcev za azil);
- izdaja dovoljenj za potovanje v primerih, ko ni zadetkov oziroma ni elementov, zaradi katerih bi bila potrebna dodatna analiza.

Dovoljenje za potovanje bi moralo biti izdano v nekaj minutah. Zaračunavala se bo pristojbina za vložitev prošnje v znesku 7 EUR. Junija 2017 je Svet sklenil, da predlog razdeli na dva ločena zakonodajna akta^[11], ker schengenska pravna podlaga predloga

[11] [Uredba \(EU\) 2018/1240](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. septembra 2018 o vzpostavitvi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi uredb (EU) št. 1077/2011, (EU) št. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 in (EU) 2017/2226, UL L 236, 19.9.2018, str. 1, in [Uredba \(EU\) 2018/1241](#) z dne 12. septembra 2018 o spremembi Uredbe (EU) 2016/794 za namene vzpostavitve Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) – Naloge Europola, UL L 236, 19.9.2018, str. 72.

ne more služiti kot pravna podlaga za spremembe uredbe o Europolu. Sistem ETIAS bo razvila agencija eu-LISA in bo postal operativen leta 2021.

3. eu-LISA

Agencija [eu-LISA](#) je bila ustanovljena leta 2011 in je odgovorna za operativno upravljanje treh centraliziranih informacijskih sistemov EU: SIS, VIS in Eurodac^[12]. Njena vloga je uveljavitev nove informacijske tehnologije na področju pravosodja in notranjih zadev. Novembra 2019 je bil mandat te agencije ponovno pregledan^[13] in nadalje se je razvila zmožnost agencije za prispevanje k upravljanju meja, sodelovanju pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kazenskih zadev in k upravljanju migracij v EU.

4. Interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju meja

EU razvija obsežne centralizirane sisteme IT (SIS, VIS, Eurodac, sistem vstopa/izstopa in ETIAS) za zbiranje, obdelavo in izmenjavo informacij, ki so bistvene za varnostno sodelovanje, pa tudi za upravljanje zunanjih meja in migracij. Decembra 2017 je Komisija predlagala, da bi ti sistemi postali interoperabilni na ravni EU – torej omogočali izmenjavo in delitev informacij, da bi organi imeli vse informacije, kadar in kjer jih potrebujejo. Interoperabilnost pomeni zmožnost sistemov IT, da izmenjujejo podatke in znanje ter tako preprečujejo vrzeli v informiranosti, do katerih bi lahko prišlo zaradi kompleksnosti in razdrobljenosti teh sistemov^[14].

Uredbi iz maja 2019 bosta omogočili medsebojno dopolnjevanje sistemov, olajšali pravilno identifikacijo posameznikov in prispevali k boju proti identitetnim prevaram. Ne spreminjata pravic dostopa, ki so bile opredeljene v pravni podlagi vsakega od evropskih informacijskih sistemov, določata pa naslednje interoperabilne sestavine:

- evropski iskalni portal, ki bo pristojnim organom omogočil sočasno iskanje po več informacijskih sistemih na podlagi biografskih in biometričnih podatkov;
- skupno storitev za ugotavljanje ujemanja biometričnih podatkov, ki bo omogočila iskanje in primerjavo biometričnih podatkov (prstnih odtisov in podob obraza) iz različnih sistemov;
- skupno odložišče podatkov o identiteti, ki bo vsebovalo biografske in biometrične podatke državljanov tretjih držav, ki so zdaj shranjeni v različnih informacijskih sistemih EU;

[12][Uredba \(EU\) 2018/1726](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o Agenciji Evropske unije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (eu-LISA), o spremembi Uredbe (ES) št. 1987/2006 in Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1077/2011, UL L 295, 21.11.2018, str. 99.

[13][Uredba \(EU\) 2018/1726](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o Agenciji Evropske unije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (eu-LISA), o spremembi Uredbe (ES) št. 1987/2006 in Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1077/2011, UL L 295, 21.11.2018, str. 99.

[14][Uredba \(EU\) 2019/817](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju meja in vizumov ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 in (EU) 2018/1861 Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2004/512/ES in Sklepa Sveta 2008/633/PNZ, UL L 135, 22.5.2019, str. 27 in [Uredba \(EU\) 2019/818](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja, azila ter migracij in spremembi uredb (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 ter (EU) 2019/816, UL L 135, 22.5.2019, str. 85.

- detektor več identitet, ki bo preverjal, ali biografski podatki o identiteti, pridobljeni med iskanjem, obstajajo v drugih povezanih sistemih, da bi omogočili odkrivanje več identitet, povezanih z istim nizom biometričnih podatkov.

VLOGA EVROPSKEGA PARLAMENTA

Odzivi Parlamenta na razvoj politike upravljanja zunanjih meja so bili mešani. Na splošno je podprl nadgrajeno organizacijsko vlogo agencije Frontex in drugih agencij Unije, ki jih zadeva to področje, ter večkrat pozval k nadaljnji krepitvi njihove vloge, saj se EU spopada z migracijsko krizo v Sredozemlju. Čeprav razvoj evropske mejne in obalne straže v glavnem odobrava, je glede koncepta „pametnih meja“ precej previdnejši. Po predlogu Komisije leta 2013 je izrazil pomisleke o obsežnih tehnoloških zmogljivostih in množični obdelavi osebnih podatkov, predlaganih v zvezi z zunanjimi mejami. Poleg tega ima številne pomisleke zaradi pričakovanih stroškov tehnologije za izvajanje pametnih meja, ki jih spremljajo dvomi glede njenih koristi. Tako je 12. septembra 2013 v resoluciji o drugem poročilu o izvajanju strategije notranje varnosti EU poudaril, da bi bilo treba natančno analizirati morebitni razvoj novih sistemov IT na področju preseljevanja in upravljanja meja, kot je na primer pobuda za pametne meje, zlasti glede na načelo potrebe in načelo sorazmernosti. Temu je septembra 2015 sledilo vprašanje za ustni odgovor za Komisijo in Svet, kjer ju je povprašal, kaj menita o dostopu do sistema za namene kazenskega pregona in o pomenu sodbe Sodišča Evropske unije iz aprila 2014 o direktivi o hrambi podatkov (glej [4.2.8.](#)). Če ne bo hitrega napredka o predlagani reformi uredbe Dublin III^[15], bi Parlament lahko zamrznil pogajanja o vseh zadevah, ki so v interesu ministrstev za pravosodje in notranje zadeve, kot so nedavna revizija predloga interoperabilnosti, revizija sistema Eurodac in drugi dosjeji. Ta pristop je že sprejel leta 2012, ko je povzročil „schengensko zamrznitev“, saj se je odločil prekiniti sodelovanje pri glavnih dosjejih PNZ, o katerih so potekala pogajanja, zaradi sklepa Sveta o spremembi pravne podlage svežnja ukrepov za upravljanje schengenskega območja. V resoluciji o letnem poročilu o delovanju schengenskega območja^[16] je opozoril na dejstvo, da je EU sicer sprejela številne ukrepe za utrditev zunanjih meja, med drugim mejne kontrole, vendar ni ustrezno ukrepala glede odstranitve notranjih mejnih kontrol.

Parlament je tudi vztrajal, da je treba pri ukrepanju na tem področju ustrezno upoštevati pravni red EU o mejah in azilu ter Listino temeljnih pravic EU. Že nekaj časa Parlament tudi poziva k zanesljivim in pravičnim postopkom in celovitemu pristopu do migracij na ravni EU^[17].

Udo Bux
12/2019

[15] [Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta](#) z dne 4. maja 2016 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva ([COM\(2016\)0270](#)).

[16] Resolucija Evropskega parlamenta z dne 30. maja 2018 o letnem poročilu o delovanju schengenskega območja ([Sprejeta besedila, P8_TA\(2018\)0228](#)).

[17] [Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016](#) o razmerah v Sredozemlju in potrebi po celostnem pristopu EU k migraciji, UL C 58, 15.2.2018, str. 9.

